

Ран Босилек
Котаран

Една сутрин Заю Баю срещнал Лиса сред гората.

– Кума Лиске – рекъл Заю, – иска ми се да подойда тия дни при теб на гости.

– Не ти трябва, Заю Баю! Котаран при мен живее. Какврто е лош и страшен – къс по къс ще те раздърпа!

Уплашил се Заю Баю. Кого видел, кого срещнел – все за Котака разказвал.

Чули за тоя звяр страшен Кумчо Вълчо, Баба Меца, дългомуцунест Глиганчо. Заедно със Заю Баю сдумали се една заран да поканят на трапеза Котарака с Кума Лиса. По-отблизо да го видят.

– Аз месото ще приготвя за трапезата богата! – обадил се Кумчо Вълчо.

– Аз пък цвекло и картофи ще изровя за софрата! – силно изгрухтял Глиганчо.

– Аз мед сладък ще домъкна! – рекла рун-тава Мецана.

– Аз пък моркови и зеле! – най-подир добавил Заю.

И разтичали се всички. Гозби почнали да готвят. Кога всичко пригласили, пак на съвет се събрали. Питали се един други кой гостите да покани.

– Аз не мога – рекла Меца. – Каквато съм тежкокрака, ако Котаран ме погне, с бяг не мога се избави!

– И мен за бяг не ме бива! – одумал се и Глиганчо.

– Аз пък стар съм и не видя – рекъл Вълчо и въздъхнал. – Нека иде Заю Баю?

Престрашил се Заю Баю. Тръгнал гостите да кани. Стигнал Лисина-та къща и почукал на вратата. Подала се Кума Лиса.

– Кого търсиш, Заю Баю?

– Добър ден ти, Кума Лиске! Много здраве от Мецана, от Кум Вълча и Глигана! Днес трапеза нагласихме, та дойдох да ви покания – теб и твоя Котаранчо...

– Ний на гости рядко ходим – отговорила Кумата. – Ала щом сте пригласили, ще ви дойдем. Но послушай! Щом ни видите, че идем, да се скрийте кой де може! Котаран е лош и страшен! Къс по къс ще ви раздърпа!

Хукнал назад Заю Баю и отдалеч се провикнал:

– Крийте се кой дете може! Котаран е лош и страшен, къс по къс ще ни раздърпа!

Още Заю не издумал, Баба Меца се покачва на едно дърво високо. Вълчо в храстите се мушнал. Заю зад гнил дънер скрил се, а Глигана –

под софрата.

Котаран и Кума Лиса до трапезата пристигат. Щом месото помири-сал, Котаран очи изблешил. Зафучал и взел да лапа. Лапал, лапал – до-насила. Па изтегнал се доволен и замъркал...

През туй време под софрата комар оципал Глиганча и той, без да ще, помръднал. Котара веднага скочил. Помислил, че мишка шава, Хвърлил се и стиснал силно за опашката Глигана. Рипва той със всички сила. Бяга душа да спасява. Котаран от страх настръхнал. Изфучал, на-зад отскочил и за миг се покатерил на дървото при Мецана. Тя се стряс-ва и цоп – долу: право върху Кумча Вълча...

Хуква Меца, хуква Вълчо, а след тях и Заю Баю. Стигат Глигана в гората и на бяг ударят всички. Бягали те, без да спират, цели три дни и три нощи. Най-подире се запрели. Заю дъх поел и рекъл:

– Пред какви не страхотии аз юнашки съм излизал, ала такъв звяр нечуван до ден-днешен не бях срещал. Право казва Кума Лиса. Тоя Ко-таран ни слиса!

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Неделков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3289>]